

TIEDOTE
JULKAISUVAPAA

Botnia-ehdokkaiden nimet julki – mukana jälleen sarjakuvateos

Tänä syksynä kolmatta kertaa jaettavan Botnia-kirjallisuuspalkinnon ehdokkaat paljastetaan ja kukitetaan lauantaina 14.9. klo 14 Oulun kirjailijaseuran järjestämällä Pop-up-kirjamessuilla Oulun keskustassa, Kauppakeskus Valkeassa.

Ehdokkaat ovat:

Mari Ahokoivu: *Oksi* (Asema)
Anssi Jokiranta, Pekka Juntti, Anna Ruohonen ja Jenni Räinen:
Metsä meidän jälkeemme (Like)
Tommi Kinnunen: *Pintti* (WSOY)
Essi Kummu ja Marika Maijala: *Häätanssit* (Tammi)
Mikko Moilanen: *Suomen pyövelit* (Docendo)
Minna Rytisalo: *Rouva C.* (Gummerus)
Pauliina Vanhatalo: *Tuulesta temmattu elämä* (Tammi)
Maarit Verronen: *Hiljaiset joet* (Aviador)

10 000 euron arvoinen Botnia on palkintona poikkeuksellinen: ehdolle voidaan hyväksyä mitä tahansa kirjallisuuden lajia edustava teos. Lisäksi kielirajausta ei ole – riittää että tekijä asuu tai on kotoisin Pohjois-Pohjanmaalta. Samalla Botnia on arvoltaan suurin suomalainen kirjallisuuspalkinto, joka voidaan myöntää sarjakuvateokselle.

Kilpailun ehdot täyttäviä teoksia oli tänä vuonna lähes 90, joten raadin tehtävä oli mittava – etenkin kun listalla oli proosaa, lyriikkaa, tietokirjoja ja elämäkertoja, lasten- ja nuortenkirjallisuutta sekä sarjakuvia. Raadin puheenjohtaja, professori **Sanna Karkulehto** kertoo, että Botnia-palkinnosta kilpailevan kirjallisuuden taso on erittäin korkea. ”Tuntuu, että tämän kovimman kärjen eli korkealaatuisen, kansainvälisen tason kirjallisuuden määrä kasvaa kilpailussa vuosi vuodelta. Raadin tämänvuotinen ehdokkaiden asettamistehtävä oli kuin uuvuttava jännitysnäytelmä. Monipolvisen ja mutkikkaan neuvottelun sekä kipeiden luopumisten myötä raati päätyi kuitenkin lopulta yksimielisesti sääntöjen sallimaan enimmäisehdokasmäärään eli kahdeksaan teokseen.”

Botnia-raadin jäsenet ovat:

Professori **Sanna Karkulehto**, Jyväskylän yliopisto (raadin puheenjohtaja)
Tutkija **Kasimir Sandbacka**, Oulun yliopisto (raadin varapuheenjohtaja)
Kirjastonhoitaja **Jaana Märsynaho**, Oulun kaupungin kirjasto (raadin sihteeri)
Tutkija, yliopettaja **Satu Koho**, Oulun ammattikorkeakoulu
Toimittaja **Pia Kaitasuo**, Sanomalehti Kaleva
Kirjabloggaaja **Simo Sahlman**, Lukupino
Myymäläpäällikkö **Heli Helenius**, Suomalainen kirjakauppa (Rovaniemi ja Kuusamo)

Palkinnon voittaja nimetään lokakuun lopulla.

Palkintosumman lahjoittavat Oulun kaupunki ja Osuuskauppa Arina. Kilpailun yhteistyökumppaneita ovat Suomalainen Kirjakauppa, Oulun Energia, Hätälä, Bitfactor ja Oulun seudun ammattikorkeakoulu.

Lisätietoja palkinnosta antaa Oulun kirjailijaseura ry:n puheenjohtaja Antti Leikas, p. 040 5666 862.

Oulun kirjailijaseura on Oulun alueen ammattikirjailijoiden edunvalvonta- ja tukijärjestö. Sen tarkoituksena on edistää Oulun ja Pohjois-Pohjanmaan ammattikirjailijoiden työskentelymahdollisuuksia, rakentaa seudulla toimivien kirjailijoiden yhteisöä sekä ajaa alueen kirjailijoiden etuja.

Lisätietoja Oulun kirjailijaseurasta löytyy osoitteesta <http://www.oulunkirjailijaseura.fi/oulunkirjailijaseura/seura/>

Botnia-kilpailun säännöt löytyvät osoitteesta http://www.oulunkirjailijaseura.fi/oulunkirjailijaseura/botnia_palkinto.

Botnia-
kirjallisuus-
palkinto

Raadin luonnehdinnat ehdokkaista:

Mari Ahokoivu: *Oksi* (Asema)

Mari Ahokoivun *Oksi* on sarjakuvaromaani, joka ammentaa suomalaisesta karhumyytistä. Se tekee muinaisesta tarustosta modernin tulkinnan ja rakentaa tyylikkäästi omalaatuisen maailman kansanperinteen ja nykysarjakuvan välimaastoon.

Minimalistinen ja sympaattinen visuaalinen ilme toimii kontrastina karulle, kauniille ja eeppiselle kerronnalle. Pohjoinen esittäytyy maagisena tilana, jossa arkisen harmauden keskellä tapahtuu värikkäitä asioita.

Oksi on poikkeuksellisen koskettava ja taidokas sarjakuva, joka on laaja tunneskaalaltaan, taiteellisesti kunnianhimoinen ja Ahokoivun tähänastisen uran merkkiteoksia.

Anssi Jokiranta, Pekka Juntti, Anna Ruohonen ja Jenni Räinen: *Metsä meidän jälkeemme* (Like)

Anssi Jokirannan, Pekka Juntin, Anna Ruohosen ja Jenni Räänän *Metsä meidän jälkeemme* on tärkeä ja huolellisesti argumentoitu puheenvuoro suomalaisen luonnonvaraisen metsän puolesta. Teoksessa maamme metsäpolitiikan nykytila avautuu historian kautta, ja samalla hahmottuu sen mahdollinen tulevaisuus. Teos haastaa vallitsevan puheen kestävästä biotaloudesta ja tuo esiin kestävämpien toimintatapojen mahdollisuudet yhteen totuuteen juurtuneessa metsäteollisuudessa. Vaikuttavasti kuvitettu teos tarjoaa moniäänisen katsauksen suomalaisen metsän sekä metsänhoidon kipukohtiin. Teos herättää kysymään, mikä metsässä on meille arvokasta ja maltammeko hyödyntää sitä niin, että se säilyy monimuotoisena ja elinvoimaisena tuleville polville.

Tommi Kinnunen: *Pintti* (WSOY)

Tommi Kinnunen kuvaa kolmannessa romaanissaan *Pintti* pientä yhteisöä tutulla taidolla.

Ajankuvan Kinnunen hallitsee tälläkin kertaa varmasti. Romaanin tarina asettuu uomaansa siten, että se virtaa karahtamatta niihinkään kiviin, joita joku toinen kertoja ei kykenisi välttelemään.

Lukija tuntee olevansa etuoikeutettu päästessään niin liki romaanin henkilöiden ajatuksia ja tunteita. Lukiessa tuntuu välillä, kuin seuraisi kaikkea sitä omin silmin, ja tässä onkin kirjailijan vaade: sinun pitää kokeman kaikki se, mitä kukin kuvatuista.

Kinnusen kerronnan taidokkuus pakottaa joissakin kohdin laskemaan teoksen käsistä: on pysähdyttävä hetkeksi ja annettava pulssin tyyntyä. Toisessa kohdin sen tekee, koska on annettava juuri luetun kuin tuoksua ympärillä.

Essi Kummun ja Marika Maijalan: *Häätanssit* (Tammi)

Essi Kummun kirjoittama ja Marika Maijalan kuvittama *Häätanssit* on lämmin, tunteikas ja tärkeä lastenkirja. *Puhelias Elias* -trilogian päättävän teoksen kerronta on vähäeleisyydestään huolimatta vivahteikasta ja latautunutta. Kuvitus on kiehtovaa ja tiivistää hienosti tarinan laajan tunneskaalan. Epävarmuus on vangittu katseeseen, ja huojennus pilkistää hymyyn nousevassa suupielessä. Teos asettuu lapsen tasolle olematta lapsellinen. Hauskimmillaankaan siinä ei naureta Eliakselle, joka ei löydä kodista omaa paikkansa ja jota kalvaa pelko äidin menettämisestä. Sukupuoli ja seksuaalisuus ovat vähemmän tavallisia teemoja lastenkirjoissa. Niihin Kummun ja Maijala onneksi tarttuvat, ja he tekevät sen oivaltavasti ja luontevasti. Rakkautta on monenlaista, ja kaikki perheet ovat oikeanlaisia.

Mikko Moilanen: *Suomen pyövelit* (Docendo)

Mikko Moilanen on tarttunut aiheeseen, joka on saanut olla lähes vailla tutkimusta: suomalaiseen pyövelilaitokseen. Rutinoituneella arkistotutkijan taidolla ja tinkimättä

mistään lähteistä Moilanen on kirjoittanut tuomiokirjoihin muistiin merkityt tapaukset sekä perimätietona siirtyneen materiaalin koukuttavaksi kokonaisuudeksi, jossa piirtyy draaman kaari ja jossa muinaisuuden luut saavat lihaa päälleen.

Aihe saattaisi houkuttaa jotakuta tarjoilemaan tulokset sensaatiohakuissa valossa, mutta Moilanen kunnioittaa niin pyöveleiden ammattikuntaa kuin näiden eteen päätyviä kansalaisia.

Teoksessa on ajateltu paitsi sen lähteinä olevia myös niistä lukevia. Tuloksena on elävää historiankirjoitusta – jossain määrin jopa esimerkillistä.

Minna Rytisalo: *Rouva C.* (Gummerus)

Minna Rytisalon *Rouva C.* tarinoi näkyväksi nuoren mutta iän ja kokemusten myötä vähitellen kypsyvän naisen elämää intohimoiseen, haluineen, kipuineen ja suruineen Minna Canthille, yhdelle Suomen merkittävimmistä kansalliskirjailijoista. *Rouva C.* luo kirjallisuusinstituution jalustalle asettamasta ja siten jo hieman jähmeäksi käyneestä ja pölyttyneestä kansallisesta ikonista lihaisan ja verevän naisen, joka on ajatuksineen aito ja vilpitön, jännittävä ja kiehtova henkilö. Lukija alkaa arvostaa kansalliskirjailijaa aivan uudella tavalla ihmisenä, jonka olisi halunnut tuntea. Näin romaania varten rakennettu kuvitteellinen elämäntarina tekee palveluksen sekä lukevalle Suomen kansalle että Minna Canthin kirjailijakuvulle.

Pauliina Vanhatalo: *Tuulesta temmattu elämä* (Tammi)

Pauliina Vanhatalon *Tuulesta temmattu elämä* on monisävyinen kasvutarina. Titi on lähtöisin vanhoillislestadiolaisesta suurperheestä, Ilmo taas on yksinhuoltajaäidin poika, joka on tottunut pärjäämään itsekseen ja huolehtimaan myös pikkuveljestään. Titin ja Ilmon polut punoutuvat yhteen teatterin kautta: Ilmo on teatterisuvun vesa, Titille teatteri luo mahdollisuuden tulla nähdyksi ja kuulluksi. Erilaisista taustoistaan huolimatta Ilmo ja Titi ovat samanlaisten kysymysten äärellä: miten elää keskeneräisyyden ja epävarmuuden kanssa, miten rakentaa omannäköisensä elämä?

Vanhatalo tavoittaa tarkkanäköisesti arjen yksityiskohdat ja tunnelmat. Romanin vahvuus on oivaltavassa ihmissuhteiden kuvauksessa ja ihmisen psyyken ymmärtämisessä.

Maarit Verronen: *Hiljaiset joet* (Aviador)

Maarit Verrosen *Hiljaiset joet* on omaperäinen apokalyptinen dystopia. Kosmista alkuperää oleva katastrofi riepottelee maapalloa, ja eletään kirjaimellisesti maailmanlopun aikoja. Asetelman uskottavuutta voi pohtia, mutta tässä romaanissa se on sivuseikka, sillä olosuhteiden sijaan fokus on ihmisissä: miten he toimivat, kun keinot selviytyä ovat olemattomat? Päähenkilö on valpas sivustakatsoja, omillaan toimeentuleva ja tilaisuuksiin ripeästi tarttuva käytännön ihminen, joka ei turhia hötkyile – hyvin ”verrosmainen” hahmo kaiken kaikkiaan.

Päähenkilö ottaa suojiinsa viisi pakolaislasta ja määrätietoisesti ja sitkeästi vie laumaansa turvaan halki hajoavan maailman, eteen tulevat vastoinkäymiset yksi kerrallaan tynesti selvittäen. Vaikka romaanin tapahtumat ovat varsin synkkiä, tunnelma on seesteinen ja jopa toiveikas. Verrosen kerronta on toteavaa ja kiihкотonta; ihminen kun voi vain tehdä parhaansa ja sitten toivoa parasta, olipa tilanne miten tukala hyvänsä.